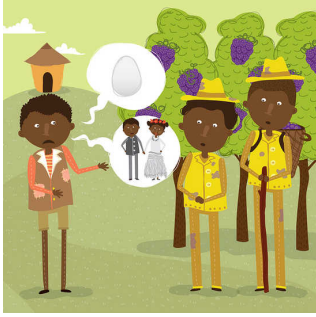

به یانییه کی زوو نه نکی قوزی بانگی کرد: “قوزی تکلیه، وهره ئه م
هیلکه یه بۆ دایک و بابت به ره. ئه وان ده یانه وئ کیکیکی گه وره بۆ
زه ماره ندی خوشکه که ت دروست بکه ن.”

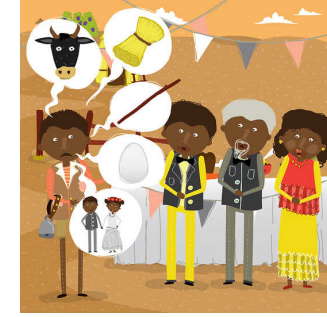
...

Early one morning Vusi's granny called him,
“Vusi, please take this egg to your parents. They
want to make a large cake for your sister's
wedding.”

قوزى ھلاواری کرد: “ئەوہ چیت کرد؟” ئەو ھیلکە یە بۇ کیکیک بوو.
 ئەو کیکەش بۇ زەملاوہندی خوشکم بوو. دەبی خوشکم چی بلی
 ئەگەر هیچ کیکى زەملاوہندی نہ بیت؟
 ...

“What have you done?” cried Vusi. “That egg was for a cake. The cake was for my sister’s wedding. What will my sister say if there is no wedding cake?”

قوزى ھلاواری کرد: “دەبی چی بکەم؟ مانگا ھەلاتوہکە وەک
 دیاریبەک لە جیاتی ئەو گیایەى بوو کە کریکارەکانى
 خانوبەرەسزى پىيان دابووم. کریکارەکانى خانوبەرەسزى
 گیایەکەیان دابومى لەبەرئەوہى ئەو دارەیان شکاندبوو کە
 ميوہرپنەکان پىيان دابووم. ميوہرپنەکان دارىکیان دابوومى، چونکە
 ئەوان ھیلکەکەیان شکاندبوو کە بۇ کیکەکە بوو. کیکەکە بۇ
 زەملاوہندەکە بوو. ئیستا نہ ھیلکە، نہ کیک و نہ دیاریبەکیشم پىیە.”
 ...

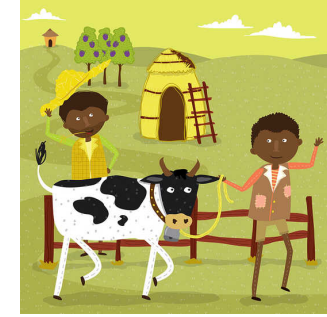
“What shall I do?” cried Vusi. “The cow that ran away was a gift, in return for the thatch the builders gave me. The builders gave me the thatch because they broke the stick from the fruit pickers. The fruit pickers gave me the stick because they broke the egg for the cake. The cake was for the wedding. Now there is no egg, no cake, and no gift.”

له رېښه دا نه و چاوی به دوو پیاو کهوت که خانویه کیان دروست ده کرد. یه کیکیان پرسى: “نیمه ده توانین له و داره به هیزه که لك وهرگرین؟” به لام داره که به راده ی پیویست بو خانو دروست کردن به هیز نه بوو، بو به شکا.

...

Along the way he met two men building a house. “Can we use that strong stick?” asked one. But the stick was not strong enough for building, and it broke.

مانگا که په شیمان ببووه له وهی که چلپس و چاوبرسى بوو. جوتیاره که ره زامه ندی نیشان دا که مانگا که وهك دیارییهك بو خوشکه که ی له گه ل قوزی پروات. و قوزی دریژه ی به سه فهره که ی دا.

...

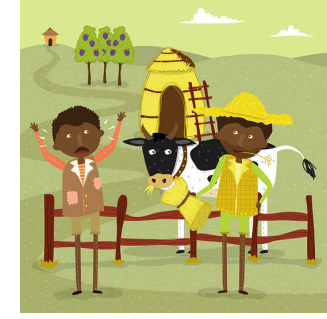
The cow was sorry she was greedy. The farmer agreed that the cow could go with Vusi as a gift for his sister. And so Vusi carried on.

كړېكلا ره كلانی خانوبه ره سلازی زور به داخه وه بوون كه داره كه يان
شکلاند. يه كيكيان گوتی: “نیمه ناتوانين بو كيكه كه هيچ
يارمه تيه كت بدهين، به لام ها نه وه هه نديك گياي وشك بو خانووی
خوشكه كه ت به ره. ” دوايه فوزی دريژه ی به سه فهره كه ی دا.

...

The builders were sorry for breaking the stick.
“We can’t help with the cake, but here is some
thatch for your sister,” said one. And so Vusi
continued on his journey.

له ريگا، فوزی جوتياريك و ملنگايه کی بينی. ملنگا كه گوتی: “دياره
نهو گيايه به تامه، ده توانم هه نديكي لي تام بكم؟ ” به لام تامی
گيايه كه زور خوش بوو و ملنگا كه هه مووی خواردا!

...

Along the way, Vusi met a farmer and a cow.
“What delicious thatch, can I have a nibble?”
asked the cow. But the thatch was so tasty that
the cow ate it all!